

Mødedokument

A9-0429/2023

11.12.2023

BETÆNKNING

om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter
(2023/2084(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Paulo Rangel

INDHOLD

	Side
BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER	3
BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER, SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA	7
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	8
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	18
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	19

BEGRUNDELSE – RESUMÉ AF FORHOLDENE OG KONKLUSIONER

Indledning

14 år efter Lissabontraktatens ikrafttræden har Udvalget om Konstitutionelle Anliggender fundet det nødvendigt at udarbejde en initiativbetænkning med en vurdering af "gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter".

Formålet med betænkningen er at vurdere anvendelsen af de nuværende mekanismer for de nationale parlamenters deltagelse i den europæiske politiske proces og fremtidige perspektiver for udviklingen heraf. På grundlag af denne vurdering ses der dernæst i betænkningen på mulige forbedringer af disse mekanismer med henblik på at bringe de nationale parlamenter tættere på den overordnede integrationsproces. Der tages hensyn til debatter og anbefalinger, der har fundet sted siden godkendelsen af den foregående betænkning om gennemførelsen, såsom konferencen om Europas fremtid og taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt".

I. De nationale parlamenters primære opgave: at kontrollere europæisk politik gennem et mandat til deres egne regeringer, der er repræsenteret i Rådet og i Det Europæiske Råd

Lissabontraktaten er blevet kaldet parlamenternes traktat, netop fordi den har givet Europa-Parlamentets betydeligt flere beføjelser, samtidig med at det anerkendes, at de nationale parlamenter har deres egen konstitutionelle rolle inden for rammerne af EU. De kom til at spille en afgørende rolle med hensyn til at sikre Unionens demokratiske legitimitet, fremme dens pluralisme og mangfoldighed og få den til at fungere konstitutionelt.

De nationale parlamenter bliver – af såvel politiske aktører på de forskellige forvaltningsniveauer som forskere – betragtet som vigtige aktører, der bidrager til at styrke EU-projektets demokratiske grundlag. De nationale parlamenters aktive deltagelse i EU-anliggender og øget kontrol af de nationale regeringer fra de nationale parlamenters side er navnlig afgørende med henblik på at sikre demokratisk ansvarlighed og legitimitet i EU's institutionelle system. Selvom de nationale parlamenter er blevet medtaget i traktatteksten, kan deres evne til at handle i EU-anliggender dog stadig forbedres. De nationale parlamenter er villige til at spille en mere aktiv rolle i EU-anliggender ved at blive tættere inddraget i substansen i EU-politikkerne og -lovgivningen og ikke alene i spørgsmål vedrørende nærhedsprincippet. Det bliver i stigende grad diskuteret, om der bør gives de nationale parlamenter mulighed for at gribe ind gennem hele beslutningsprocessen.

Institutionernes demokratiske funktion indebærer, at beslutningstagerne kan stilles til ansvar. I den henseende gælder der det særlige forhold for EU's institutionelle system, at Rådet for Den Europæiske Union både tilhører den lovgivende magt, lovgiveren, og den udøvende magt, som en institution bestående af nationale ledere. Denne hybride karakter komplicerer den politiske kontrol, der kan udøves med Rådet, da Europa-Parlamentets beføjelser er begrænsede. I den forbindelse spiller de nationale parlamenter en afgørende rolle med hensyn til at sikre Unionens demokratiske funktion takket være den kontrol, de udøver med deres nationale regeringers EU-politik, som fastsat i traktaten.

Denne kontrol vanskeliggøres imidlertid af den manglende gennemsigtighed i Rådets arbejde,

som trods visse forbedringer fortsat er praksis. Adgangen til oplysninger, som er en forudsætning for at udøve politisk kontrol med den nationale regering, afhænger naturligvis og frem for alt af nationale regler og national praksis, som varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat. Man kunne dog fremme nogle fælles minimumsregler for at sikre større gennemsigtighed i Rådets arbejde over for de nationale parlamenter. Denne gennemsigtighed bør navnlig gælde for de nationale afstemninger i Rådet, som bør være offentlige, og helst for Rådets samlinger, som bør være offentlige i fremtiden. At overvåge medlemsstaternes handlinger og stemmeafgivelser i Rådet vil nemlig være den mest effektive måde, hvorpå de nationale parlamenter kan udøve behørig kontrol med deres regeringers EU-politik.

II. De nationale parlamenters specifikke konstitutionelle bidrag på europæisk plan: skabelsen af en europæisk politisk sfære

Hvis der i Lissabontraktaten opfordres til et tættere forhold mellem de nationale parlamenter og EU-institutionerne, er det naturligvis fordi man forventer deres specifikke bidrag ud over det, regeringerne yder gennem deres stemme og afstemning i Rådet og Det Europæiske Råd. Der er en reel konstitutionel "differentia specifica" mellem de nationale parlamenters deltagelse i det europæiske liv og de nationale regeringers deltagelse i Rådet og Det Europæiske Råd. Mens regeringerne repræsenterer én fælles politisk holdning, hvilket afspejles i deres stemmes udelelige karakter, er de nationale parlamenter netop udtryk for pluralitet og intern mangfoldighed (uden at det ændrer noget ved, at de nøje skal respektere flertallets vilje). Det specifikke bidrag, som de nationale parlamenter kan yde på europæisk plan, er netop denne mangfoldighed af nationale visioner (forholdsmæssigt repræsenteret). Der er imidlertid ikke blevet gjort meget for at gøre opmærksom på de nationale parlamenters uerstattelige konstitutionelle funktion i det europæiske liv. Denne bidrager i høj grad til etableringen af et ægte europæisk politisk rum og en ægte autentisk offentlig sfære. Mindretalsholdninger i et nationalt parlament kan matche en flertalsholdning i et andet, og samspillet mellem dem afspejler fremkomsten af en europæisk politisk arena. Betænkningen har bl.a. til formål at slå bro over denne kløft. For det første ved kraftigt at tilskynde til, at de nationale parlamenters delegationer repræsenterer den interne mangfoldighed i alle fælles arrangementer og i overensstemmelse med styrkeforholdet mellem de politiske grupper. For det andet ved at give mindretalsgrupper, der står for en mindretalsholdning, mulighed for at tilføje deres afvigende udtalelser til de begrundede udtalelser, uden at det underminerer forpligtelsen til at respektere flertallets vilje i de vedtagne udtalelser.

III. Med sigte på et fuldt interinstitutionelt samarbejde: udvikling af en europæisk politisk sfære

Skabelsen af den europæiske politiske arena bliver naturligvis intensiveret gennem styrkelse af alle former for initiativer, som allerede er på plads. Samarbejdet mellem EU-institutionerne og de nationale parlamenter er faktisk blevet betydeligt forbedret i de seneste ti år.

Dette samarbejde er tæt knyttet til dialogen mellem de nationale lovgivere indbyrdes, men der er stadig plads til forbedringer. Først og fremmest bør der gøres en indsats for at forenkle de nuværende rammer for forbindelserne mellem EU og de nationale parlamenter, herunder konferencen af parlamentsformænd i EU, COSAC, den interparlamentariske konference om stabilitet, økonomisk samordning og styring i EU, gruppen for fælles parlamentarisk kontrol med Europol, de interparlamentariske udvalgsmøder og de fælles parlamentariske møder, for blot at nævne nogle få eksempler. Det ville i denne henseende være særdeles gavnligt at

udvikle en udvalgsbaseret tilgang.

Der er behov for en bedre koordinering og tilrettelæggelse af det interparlamentariske samarbejde med hensyn til tid og indhold for at forhindre træthed i det interparlamentariske samarbejde. Der er desuden behov for et bedre samarbejde mellem de nationale parlamenter/kamre selv, så de kan undersøge de eksisterende mekanismer til at påvirke EU-anliggender. En udvalgsbaseret tilgang til det interparlamentariske samarbejde synes at være at foretrække.

Der bør arrangeres en "europæisk uge", som kan finde sted samtidig i de 27 nationale parlamenter, og som bør have deltagelse af kommissærer, medlemmer af Europa-Parlamentet og ministre fra det siddende rådsformandskab, der drøfter EU-anliggender med nationale og eventuelt regionale parlamentarikere. Den "europæiske uge" ville nødvendiggøre en reform af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentets "forretningsordener", idet det endnu en gang skal understreges, at der herved ikke må sættes spørgsmålstejn ved de enkelte parlamenteres suverænitet.

IV. De nationale parlamenteres rolle med hensyn til kontrollen med overholdelsen af nærhedsprincippet

I bevidstheden om, at dette er en af deres vigtigste konstitutionelle beføjelser, er alle de nationale parlamenter enige om at vurdere, at der sker en vis undertrykkelse af systemet for tidlig varsling, som kan udløse procedurerne med "gult kort" eller "orange kort".

Begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter synes ikke at forsinke eller standse EU-lovgivningsprocesserne, hovedsagelig fordi disse udtalelser bør forelægges inden for otte uger fra det tidspunkt, hvor Kommissionen har fremsat sit lovgivningsforslag. Denne frist er imidlertid en begrænsende faktor, der afholder de nationale parlamenter fra at afgive begrundede udtalelser, og anses derfor for at være utilstrækkelig af alle centrale aktører i processen, navnlig på grund af forsinkelserne i fremsendelsen af de enkelte elementer i komplekse lovgivningspakker til de nationale parlamenter og sædvanlige ferieperioder, hvor de fleste nationale parlamenter holder pause. Den kan imidlertid ikke ændres uden en traktatændring. I den foregående betænkning om gennemførelsen blev det foreslået at indføre en teknisk meddelelsesfrist, hvilket de facto ville forlænge perioden på otte uger. Som en afbødningsforanstaltning begyndte Kommissionen derfor fra 2019 at undlade at medregne helligdagsperioden ved årets udgang ved fastsættelsen af den periode på otte uger, som de nationale parlamenter har til at sende begrundede udtalelser. Det skal dog i forbindelse med drøftelserne om eventuelle traktatændringer overvejes at forlænge fristen som ønsket af de nationale parlamenter.

De nationale parlamenter og EU-institutionerne synes at fortolke nærhedsprincippet forskelligt, hvilket kan have en vis indvirkning på gennemførelsen af systemet for tidlig varsling, da det gør det mindre effektivt. Denne virkelighed bliver også taget op i anbefalingerne fra konferencen om Europas fremtid, som foreslog forskellige idéer. Udviklingen af en fælles forståelse af nærhedsprincippet, der fanger kriterierne i protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som oprindeligt var knyttet til Amsterdamtraktaten, EU-Domstolens relevante retspraksis samt Kommissionens egen praksis, ville derfor bidrage til at skabe større klarhed om anvendeligheden og vurderingen af princippet. Denne fælles forståelse kunne også forsøge at adressere sondringen

mellem nærhed i snæver forstand og i bred forstand, idet sidstnævnte også omfatter kompetencetildeling og proportionalitet, ved at undgå en alt for snæver fortolkning af nærhedsprincippet.

En procedure med et "grønt kort", der blev adresseret i betænkningen fra 2018, blev ligeledes drøftet på konferencen om Europas fremtid, som i foranstaltning 40.2 foreslog, at de nationale parlamenter (og regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser) "bør have mulighed for at fremsætte et lovgivningsforslag på europæisk plan". Denne foranstaltning fra konferencen om Europas fremtid ville kræve en revision af traktaten. Selv om det anerkendes, at de nationale parlamenter spiller en rolle i Den Europæiske Union, bør det understreges, at de ikke udgør et "tredje kammer" inden for Unionens institutionelle rammer og derfor ikke bør gives en direkte initiativret. Som præciseret i den foregående betænkning om gennemførelsen ville der nødvendigvis være tre grænser for en sådan nyskabelse: Der kan ikke være tale om et ægte lovgivningsinitiativ, da retten hertil udelukkende er forbeholdt Kommissionen (hverken Parlamentet eller Rådet kan på nuværende tidspunkt tage initiativ til lovgivning, men en eventuel fremtidig revision af traktaten bør give Europa-Parlamentet lovgivningsinitiativret), den kan ikke anvendes i forbindelse med ophævelse af eksisterende EU-lovgivning, da den ellers ville fungere som et omvendt rødt kort, og endelig bør den ikke omfatte nogen ret til ændring af EU-lovgivningen (man ville derved tilrane sig beføjelser, som er tildelt Parlamentet og Rådet i henhold til traktaterne). Tanken er derfor yderst prisværdig, da den afspejler den rette forståelse af nærhedsprincippet, for så vidt som det betyder, at de nationale parlamenter anerkender, at Unionen har enekompetence på nogle områder. Der ville i yderste konsekvens være tale om en ret til at fremsætte forslag, der i lighed med parallelle mekanismer, hvis der opnås støtte fra et bestemt antal nationale parlamenter, kunne skabe en forpligtelse for Kommissionen til at give et begrundet svar i tilfælde af afslag. Der bør desuden først sikres støtte fra Europa-Parlamentet.

**BILAG: ENHEDER ELLER PERSONER,
SOM ORDFØREREN HAR MODTAGET INPUT FRA**

Ordføreren erklærer på eget ansvar ikke at have modtaget input fra nogen enhed eller person, der skal nævnes i dette bilag i henhold til artikel 8 i bilag I til forretningsordenen.

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter (2023/2084(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 5 om kompetencetildeling og nærhedsprincippet, artikel 10, stk. 1, om det repræsentative demokrati, artikel 10, stk. 2, om repræsentationen af EU's borgere, artikel 10, stk. 3, om EU-borgernes ret til at deltage i EU's demokratiske liv, artikel 10, stk. 4, om de europæiske politiske partiers rolle, artikel 11 om deltagelsesdemokrati, artikel 12 om de nationale parlamenters rolle, artikel 48, stk. 3, om den almindelige revisionsprocedure og artikel 48, stk. 7 (passerellebestemmelsen),
- der henviser til protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union¹, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten, og protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet², der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten,
- der henviser til artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 41 og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sine beslutninger af 7. maj 2009 om udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten³, af 16. april 2014 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter⁴ og af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter⁵,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde (COM(2021)0734),
- der henviser til Kommissionens årsrapport om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og om forbindelserne med de nationale parlamenter for 2018 af 11. juli 2019 (COM(2019)0333), for 2019 af 30. juni 2020 (COM(2020)0272), for 2020 af 23. juli 2021 (COM(2021)0417) og for 2021 af 1. august 2022 (COM(2022)0366),
- der henviser til de årlige rapporter fra Europa-Parlamentets Direktorat for Forbindelser med De Nationale parlamenter, navnlig rapporten for 2022 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i EU,

¹ EUT C 202 af 7.6.2016, s. 203.

² EUT C 115 af 9.5.2008 s. 206.

³ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 94.

⁴ EUT C 443 af 22.12.2017, s. 40.

⁵ EUT C 390 af 18.11.2019 s. 121.

- der henviser til sine beslutninger af 20. januar 2021 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten 2017, 2018 og 2019⁶ og af 19. maj 2022 om Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2021⁷,
- der henviser til sin beslutning af 24. juni 2021 om målrettet EU-regulering samt nærheds- og proportionalitetsprincippet – rapport om bedre lovgivning for 2017, 2018 og 2019⁸,
- der henviser til rapporten af 10. juli 2018 fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt" med titlen "Aktivt nærhedsprincip – En ny måde at arbejde på"⁹,
- der henviser til sine beslutninger af 15. januar 2020 om Europa-Parlamentets holdning til konferencen om Europas fremtid¹⁰ og af 4. maj 2022 om opfølgning på konklusionerne fra konferencen om Europas fremtid¹¹,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2022 om opfordringen til et konvent om revision af traktaterne¹²,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2023 om Europa-Parlamentets forslag til ændringer af traktaterne¹³,
- der henviser til artikel 13 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSU), der indfører afholdelse af interparlamentariske konferencer for at drøfte finanspolitik og andre spørgsmål, der henhører under traktaten,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2023 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker 2023¹⁴,
- der henviser til konklusionerne fra formandskabet efter den konference af parlamentsformænd i Den Europæiske Union, der blev afholdt i Prag den 24. og 25. april 2023¹⁵,
- der henviser til konklusionerne fra plenarmødet i den 69. Konference af de Europæiske Parlateres Europaudvalg (COSAC) i Stockholm den 14.-16. maj 2023¹⁶,
- der henviser til Léon-erklæringen om parlamentarisme, der blev vedtaget på den

⁶ EUT C 456 af 10.11.2021, s. 56.

⁷ EUT C 479 af 16.12.2022, s. 18.

⁸ EUT C 81 af 18.2.2022, s. 74.

⁹ Aktivt nærhedsprincip – En ny måde at arbejde på, [rapport](#) fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt", 10. juli 2018.

¹⁰ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 71.

¹¹ EUT C 465 af 6.12.2022, s. 109.

¹² EUT C 493 af 27.12.2022, s. 130.

¹³ Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0427.

¹⁴ Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0078.

¹⁵ <https://parleu2022.cz/wp-content/uploads/2023/04/EUSC-Prague-Presidency-Conclusions-final-EN-1.pdf>.

¹⁶ <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/8a8629a88827df1e018828991e660000/Contribution%20adopted%20by%20the%20LXIX%20COSAC.pdf>.

konference til minde om den internationale parlamentsdag – styrkelse af parlamenterne til fremme af demokratiet, som blev afholdt i Léon den 30. juni og 1. juli 2023¹⁷,

- der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0429/2023),
- A. der henviser til, at de nationale parlaments aktive deltagelse i EU-anliggender og øget kontrol af de nationale regeringer fra de nationale parlaments side er afgørende med henblik på at sikre demokratisk ansvarlighed og legitimitet i EU's institutionelle system;
- B. der henviser til, at de nationale parlamenter "bidrager aktivt til, at Unionen kan fungere tilfredsstillende" (artikel 12 i TEU) og sammen med Europa-Parlamentet spiller en afgørende rolle med hensyn til at styrke EU-projektets demokratiske legitimitet, fremme borgernes tillid og bidrage til det europæiske projekts bæredygtighed og modstandsdygtighed;
- C. der henviser til, at de nuværende værktøjer for de nationale parlaments deltagelse i EU-anliggender i vid udstrækning er ukendte, både blandt beslutningstagere og den brede offentlighed; der henviser til, at der er behov for at øge bevidstheden om disse værktøjer;
- D. der henviser til, at det parlamentariske ansvar for og kontrollen af de nationale regeringer inden for rammerne af EU-anliggender, der afhænger af den enkelte nationale praksis, er hjørnестenen i de nationale parlaments rolle inden for rammerne af de gældende EU-traktater;
- E. der henviser til, at dette ansvar og denne kontrol kan fremmes gennem øget gennemsigtighed i Rådet, navnlig med hensyn til medlemsstaternes stemmeafgivelser og holdninger; der henviser til, at de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet bør øge presset på Rådet for at handle mere gennemsigtigt og være mere ansvarligt under hele lovgivningsprocessen; der endvidere henviser til, at aktindsigt i dokumenter fra andre EU-institutioner gør det muligt for de nationale parlamenter at udøve behørig kontrol;
- F. der henviser til, at manglende gennemsigtighed i EU's lovgivnings- og beslutningsprocesser risikerer at underminere både de nationale parlaments beføjelser i henhold til traktaterne og de relevante protokoller og navnlig deres rolle i kontrollen med deres nationale regeringer som repræsenteret i Rådet;
- G. der henviser til, at parlamentarisk pluralisme beriger debatten på EU-plan og derfor er meget gavnlig for Unionen og de parlamentariske mindretals repræsentation i EU-anliggender og bidrager til at danne en modvægt mod flertallene i de enkelte parlamenter med fuld respekt for dem og i overensstemmelse med deres proportioner; der henviser til, at nationale parlamentariske mindretals synspunkter og repræsentation bør tages i betragtning på EU-plan og bl.a. kan vise sig at være nyttige i en fremtidig

¹⁷ https://www.congreso.es/backoffice_doc/prensa/notas_prensa/99181_1688138271277.pdf.

proces for revision af EU-traktaterne, med respekt for de nationale parlamenters beføjelser med hensyn til deres repræsentation;

- H. der henviser til, at det i protokol nr. 2 (artikel 6) anerkendes, at de nationale parlamenter kan høre regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser, men at de regionale parlamenters rolle i vidt omfang afhænger af de nationale ordninger og meget ofte kun er rådgivende; der henviser til, at Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og deres nationale parlamenter bør tage hensyn til rollen for og fremme inddragelsen af regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser, navnlig når regionale enekompetencer kan blive berørt;
- I. der henviser til, at mange af medlemmerne af Regionsudvalget har et regionalt mandat; der henviser til, at der kunne afholdes en debat om Regionsudvalgets rolle med hensyn til at bringe de regionale parlamenter tættere på den overordnede integrationsproces og styrke det europæiske demokrati;
- J. der henviser til, at de nationale parlamenter og deres rolle inden for EU's institutionelle rammer blev adresseret i en række forslag i rapporten om det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid; der henviser til, at erfaringerne fra konferencen om Europas fremtid viste en frugtbar alliance mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet;
- K. der henviser til, at de nationale parlamenter spiller en rolle i enhver revision af EU-traktaterne, navnlig i forbindelse med målet om at styrke EU's parlamentariske dimension og demokratiske liv; der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 9. juni 2022 opfordrede til et konvent om revision af traktaterne;
- L. der henviser til, at en europæisk offentlig sfære kunne fremmes gennem en række fora på den europæiske dagsorden, og at de pågældende fora kunne godkendes gennem en fælles "europæisk uge", hvor medlemmer af nationale og regionale parlamentariske forsamlinger på samme tid ville drøfte EU-anliggender med kommissærer, medlemmer af Europa-Parlamentet og ministre fra det siddende rådsformandskab; der henviser til, at udviklingen af en ægte europæisk offentlig sfære også ville drage fordel af større bevidsthed blandt borgerne og deltagelse og dialog med dem;
- M. der henviser til, at inddragelsen af de nationale parlamenter i EU-anliggender også bør styrkes ved hjælp af en tematisk, udvalgsbaseret eller ad hoc-tilgang; der henviser til, at formatet for interparlamentariske udvalgsmøder bør finjusteres yderligere;
- N. der henviser til, at de nationale parlamenter viser interesse for i højere grad at blive inddraget i substansen i EU-politikkerne og -lovgivningen og ikke alene inden for rammerne af systemet for tidlig varsling, som udelukkende vedrører nærhedsprincippet;
- O. der henviser til, at gennemførelsen af de nationale parlamenters ret til at føre kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet, på grundlag af systemet for tidlig varsling, har styrket de nationale parlamenters deltagelse i EU's beslutningstagning;
- P. der henviser til, at de begrundede udtalelser fra de nationale parlamenter styrker den europæiske lovgivningsproces ved at vurdere overholdelsen af nærhedsprincippet; der henviser til, at perioden på otte uger i artikel 4 i protokol nr. 1 har vist sig at være utilstrækkelig til en rettidig overvågning af overholdelsen af nærhedsprincippet og bør

udvides inden for rammerne af den næste traktatrevision;

- Q. der henviser til, at europæiske politiske partier spiller en afgørende rolle med hensyn til at slå bro over kløften mellem EU og de nationale parlamenter; der henviser til, at lovgivningsmæssige hindringer forhindrer et mere meningsfuldt engagement mellem europæiske politiske partier og nationale partier; der henviser til, at innovative og stærkere samarbejdsværktøjer mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet kan overvejes, herunder en mere intensiv dialog mellem politiske familier og grupper;
- R. der henviser til, at det i betænkningen om gennemførelsen fra 2018 blev anbefalet, at de nationale parlamenter får mulighed for at fremsætte konstruktive forslag, som Kommissionen kan overveje, under behørig hensyntagen til dens initiativret;
- S. der henviser til, at konferencen om Europas fremtid anbefalede, at de nationale parlamenter og regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser får "mulighed for at fremsætte et lovgivningsforslag på europæisk plan", et instrument, som ville give dem mulighed for at komme med konstruktive forslag, som Kommissionen kan overveje, under behørig hensyntagen til Kommissionens initiativret, efter først at have sikret sig Parlamentets støtte; der henviser til, at målet om at opnå en fuld initiativret for Europa-Parlamentet er blevet fremhævet ved talrige lejligheder i indeværende valgperiode;
- T. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 9. juni 2022 opfordrede til, at der indføres en generel direkte lovgivningsinitiativret for Europa-Parlamentet; der henviser til, at procedurerne med "grønt kort" efter tildelingen af denne ret bør rettes til Parlamentet;
- U. der henviser til, at gennemførelsen af en procedure med "rødt kort" ikke kan betragtes som et egnet og konstruktivt redskab med hensyn til målet om at øge de nationale parlamenters deltagelse i den europæiske integrationsproces;
- V. der henviser til, at IPEX, som er en platform for løbende informationsudveksling mellem de nationale parlamenter og mellem de nationale parlamenter og EU-institutionerne, bør udvikles yderligere i overensstemmelse med dens digitale strategi; der henviser til, at Europa-Parlamentet spiller en vigtig støttende rolle i den forbindelse;
- W. der henviser til, at de nationale parlamenter har relevante kompetencer på områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed i henhold til artikel 70, 85 og 88 i TEUF og derfor bør spille en vigtig rolle i fremtiden angående Unionens sikkerheds- og forsvarspolitik, også ved at bygge videre på den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FUSP/FSFP) som fastsat i artikel 10 i protokol nr. 1;

Kontrollen med regeringernes aktiviteter i EU-anliggender

1. mener, at gennemførelsen af de nationale parlamenters rettigheder og forpligtelser som følge af Lissabontraktaten har styrket deres rolle inden for de europæiske konstitutionelle rammer og dermed giver Unionen mere pluralisme, demokratisk legitimitet og evnen til at fungere bedre;
2. er af den opfattelse, at de nationale regeringers ansvar over for de nationale parlamenter som anerkendt i artikel 10, stk. 2, i TEU er kernen i de nationale parlamentariske

- forsamlings rolle i Den Europæiske Union; mener, at de nationale parlamenter er partnere, når det gælder om at opretholde den institutionelle balance i EU; opfordrer de nationale parlamenter til at udøve deres EU-funktioner fuldt ud for at øve direkte indflydelse på og kontrollere EU-politikkernes indhold, navnlig gennem overvågningen af deres nationale regeringer i deres egenskab af medlemmer af Det Europæiske Råd; opfordrer medlemmerne af de nationale og regionale parlamenter til at fremme en europæisk samvittighed i deres beslutningstagning og til at anerkende EU-politikkernes direkte indvirkning på deres vælgere; roser de gode erfaringer med samarbejdet mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet og mener, at de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet har potentiale til at være naturlige allierede, når det gælder om at skabe en stærkere parlamentarisk dimension i EU;
3. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de nationale parlamenter gives tilstrækkelig tid, kapacitet, ressourcer og den nødvendige adgang til oplysninger til at kunne opfylde deres konstitutionelle rolle med at kontrollere og dermed legitimere de nationale regeringers aktiviteter, når disse regeringer handler på EU-plan; minder om vigtigheden af adgang til oplysninger og anerkender, at Rådet skal vedtage de nødvendige garantier for dokumentets sikkerhed, samtidig med at det sikres, at de nationale parlamenter kan udøve demokratisk kontrol med deres respektive regeringer, bl.a. gennem adgang til Rådets lovgivningsdatabase, samtidig med at fortroligheden respekteres fuldt ud;
 4. mener, at gennemsigtighed i EU-institutionernes arbejdsmetoder og beslutningsprocesser er en forudsætning for, at de nationale parlamenter effektivt kan udføre deres institutionelle rolle i medfør af traktaterne; opfordrer derfor til, at medlemsstaternes stemmeafgivelser og holdninger i Rådet offentliggøres; opfordrer endvidere de nationale parlamenter til at gøre fuld brug af deres respektive beføjelser, bl.a. ved at tilpasse deres interne organisation, tidsplaner og forretningsorden, så de bliver i stand til at gøre det; forpligter sig og opfordrer de nationale parlamenter til at indføre mere innovative og stærkere samarbejdsværktøjer på politisk og administrativt plan, herunder mere intensive former for udveksling og dialog med europæiske politiske familier og grupper;
 5. tilskynder til en styrket politisk dialog mellem EU-institutionerne og de nationale parlamenter og minder om, at beslutningerne skal træffes i overensstemmelse med de konstitutionelle beføjelser, EU-traktaterne og gældende EU-ret og under hensyntagen til den klare afgrænsning mellem de lokale, regionale og nationale organers og EU-organernes respektive beslutningskompetencer;
 6. anfører, at en tilpasning af det europæiske semester til de nationale parlamenters dagsordener kunne bidrage yderligere til koordineringen af de økonomiske politikker, men understreger, at en sådan tilpasning ikke må tilsidesætte de enkelte parlamentariske forsamlings selvstyrebeføjelser og særlige procedureregler;
 7. opfordrer til, at de nationale parlamenter får en stærkere rolle i indførelsen af en national periode for en dialog om budget og økonomi, hvor de nationale parlamenter vil kunne samarbejde, drøfte og bidrage til det europæiske semester ved at give deres regeringer et mandat i deres forbindelser med Kommissionen og Rådet;

Udvikling af en europæisk offentlig sfære

8. påpeger relevansen af princippet om forholdsmæssig repræsentation af medlemmer fra forskellige politiske partier i denne henseende; anbefaler derfor, at de nationale

parlamentariske delegationer, der agerer i EU-institutionerne, afspejler den politiske mangfoldighed;

9. bemærker, at de parlamentariske flertals bindende vilje kan komme til udtryk i udtalelserne fra de nationale parlamenter, inden for eller uden for rammerne af systemet for tidlig varsling; tilslutter sig imidlertid idéen om, at de nationale parlamentariske politiske mindretal får mulighed for at udtrykke afvigende synspunkter, som så kan blive indarbejdet i bilagene til de pågældende udtalelser;
10. mener, at samspillet med de nationale parlamenter indirekte kan styrkes ved at styrke de europæiske politiske partier; gentager sin mangeårige opfordring til at sætte disse partier i stand til at engagere sig aktivt i medlemsstaternes politiske sfærer og støtte deres medlemspartier, når det drejer sig om EU-spørgsmål; opfordrer til en hurtig færdiggørelse af Europa-Parlamentets og Rådets omarbejdede forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde¹⁸ for at gøre det muligt for europæiske politiske partier at støtte deres medlemspartier i kampagnen for valget til Europa-Parlamentet og folkeafstemningskampagner om EU-anliggender;
11. mener, at indførelsen af en årlig europæisk uge ville gøre det muligt for medlemmer af Europa-Parlamentet, kommissærer og ministre fra de siddende rådsformandskaber at være til stede i alle de nationale og, hvor det er relevant, regionale parlamenter for at drøfte og forklare den europæiske dagsorden sammen med de nationale parlamentarikere; foreslår, at der indledes en drøftelse om udarbejdelse af en fælles politisk erklæring eller rammeaftale mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet om tilrettelæggelsen af den foreslåede europæiske uge med henblik på at skabe en mere sammenhængende ramme for samarbejdet på politisk, institutionelt og administrativt plan; mener, at den foreslåede europæiske uge bør bygge på erfaringerne fra nuværende og tidligere fora såsom den parlamentariske uge, der blev afholdt af konferencen om det europæiske semester og den interparlamentariske konference om stabilitet, økonomisk samordning og styring i Den Europæiske Union samt konferencen om Europas fremtid; mener endvidere, at møder i de politiske familier og forberedende møder mellem og i nationale og europæiske politiske grupper inden for rammerne af det interparlamentariske samarbejde i EU kan tilføre merværdi i form af en ægte europæisk politisk debat;
12. mener, at en stærkere inddragelse af kandidatlandenes nationale parlamenter er et vigtigt redskab til at gøre EU's udvidelsesstrategi til en succes; foreslår, at repræsentanter for de nationale parlamenter fra kandidatlandene inddrages i den foreslåede europæiske uge;

Støtte til en reform af systemet for tidlig varsling

13. understreger, at de nationale parlameters væsentligste beføjelse som følge af Lissabontraktaten var deres evne til at kontrollere overholdelsen af nærhedsprincippet i de tidlige faser af EU-lovgivningsprocedurerne;
14. bemærker, at procedurer som dem med "gult" eller "orange" kort ikke er blevet anvendt i større udstrækning; foreslår, at alle EU-institutioner og medlemsstater bliver enige om

¹⁸ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1.

en fælles forståelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som oprindeligt var knyttet til Amsterdamtraktaten, EU-Domstolens relevante retspraksis og Kommissionens egen praksis; mener, at udviklingen af denne fælles forståelse bør omfatte alle elementer af nærhedsprincippet og kan fremmes gennem nye samarbejdsværktøjer;

15. anerkender den anmodning, som nationale parlamenter har fremsat, om at udvide den periode på otte uger, som de har til at afgive begrundede udtalelser i henhold til artikel 3 i protokol nr. 1; understreger imidlertid, at der inden for de nuværende traktatrammer ikke findes bestemmelser om en sådan udvidelse; bemærker, at Kommissionen som en afbødningsforanstaltning fra 2019 begyndte at undlade at medregne helligdagsperioden ved årets udgang ved fastsættelsen af den periode på otte uger, som de nationale parlamenter har til at sende begrundede udtalelser; synes derfor, at indførelsen af en periode på tolv uger bør overvejes inden for rammerne af den næste traktatrevision;
16. opfordrer de nationale parlamenter til at medtage begrundede udtalelser fra regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser i deres endelige begrundede udtalelser, der sendes til formændene for Parlamentet, Rådet og Kommissionen, når regionale enekompetencer er berørt;
17. foreslår indførelsen af et system, undertiden kaldet en procedure med "grønt kort", hvor mindst en tredjedel af de nationale parlamenter kan anmode om, at Kommissionen eller Europa-Parlamentet, når sidstnævnte har fået en generel direkte initiativret, fremsætter forslag med det formål at påvirke den europæiske debat positivt; foreslår i denne forbindelse, at Kommissionen eller Europa-Parlamentet kunne have skønsmæssig beføjelse til enten at acceptere det pågældende forslag eller give et formelt svar med fremhævelse af grundene til ikke at gøre det; påpeger, at en sådan procedure ikke kan bestå i en initiativret eller retten til at trække lovgivning tilbage eller ændre lovgivning, da dette ville underminere "EU-metoden" og kompetencefordelingen mellem det nationale og det europæiske niveau og derfor stride mod traktaterne;

Gennemførelse af retten til information

18. bekræfter på ny, at artikel 12 i TEU og protokol nr. 1 giver de nationale parlamenter ret til at modtage information direkte fra EU-institutionerne; foreslår, at retten til at blive informeret udvides til også at omfatte regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser;
19. anbefaler de nationale parlamenter at anvende IPEX-platformen i god tid med henblik på at sikre, at den nationale kontrolmekanisme indledes på et tidligt stadium; anbefaler, at man benytter IPEX som en kanal til systematisk udveksling af oplysninger og til tidligt at gøre opmærksom på problemer vedrørende nærhedsprincippet; glæder sig over den ajourførte udgave af IPEX-retningslinjerne, som blev godkendt på generalsekretærens møde i februar 2023, og som afspejler den nye version af IPEX-platformen og de muligheder og værktøjer, som denne nye version giver;

Bedre interinstitutionelt samarbejde

20. noterer sig det nuværende samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i COSAC, i den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og inden for rammerne af artikel 13 i TSSS; noterer sig endvidere nyere former for interparlamentarisk samarbejde såsom Gruppen for Fælles

Parlamentarisk Kontrol med Europol og det interparlamentariske udvalgsmøde om evaluering af Eurojust; understreger, at dette samarbejde bør udvikles på grundlag af principperne om konsensus, informationsudveksling og høring, så de nationale parlamenter kan udøve kontrol med deres respektive regeringer og administrationer;

21. gentager, at de nuværende rammer for forbindelserne mellem EU og de nationale parlamenter kan forenkles og harmoniseres med henblik på at gøre dem mere effektive; opfordrer i denne sammenhæng til en revision af samarbejdet mellem EU og dets nationale parlamenter på tværs af de eksisterende platforme og fora med henblik på at styrke disse forbindelser og tilpasse dem til de aktuelle behov; opfordrer EU-institutionerne og de regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser til at have et mere aktivt engagement og et direkte samspil med hinanden, med fuld respekt for de nationale parlamenters beføjelser;
 22. påpeger, at en styrkelse af den politiske og tekniske dialog mellem de parlamentariske udvalg og de politiske grupper, både på nationalt og på EU-plan, ville være et meget produktivt skridt hen imod et fuldt interparlamentarisk samarbejde; foreslår med henblik herpå at øge bevidstheden på nationalt plan om mulige samarbejdsværktøjer; foreslår derfor, at der tildeles ekstra ressourcer til at nå dette mål, bl.a. til at finansiere anvendelsen af videokonferencer, udveksling af medarbejdere eller pilotprojekter;
 23. anerkender relevansen af de interparlamentariske udvalgsmøder i henhold til artikel 9 og 10 i protokol nr. 1 og den sektorspecifikke succes med en "udvalgsmetode" i det interparlamentariske samarbejde; mener, at der kunne opnås et bedre interinstitutionelt samarbejde, hvis Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters medlemmer tillagde de interparlamentariske udvalgsmøder større betydning, og hvis de blev forberedt på et tættere samarbejde; mener, at forretningsordenen kunne ændres med henblik på at regulere stærkere former for samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet under fuld overholdelse af deres institutionelle kompetencer og fordelingen heraf;
 24. anbefaler, at de nationale parlamenter bliver fuldt inddraget i den fortsatte udvikling af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; mener, at en sådan inddragelse bør fremmes i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 10 i protokol nr. 1 og under fuld overholdelse af bestemmelserne i de nationale forfatninger angående sikkerheds- og forsvarspolitik; opfordrer de nationale parlamenter til at reflektere mere detaljeret over prioriteringen af forsvarskapacitet på EU-plan, herunder gennem fælles interparlamentariske møder mellem repræsentanter fra de nationale parlamenter og medlemmer af Europa-Parlamentet inden for rammerne af den interparlamentariske konference om FUSP/FSFP og via politisk dialog;
 25. minder om betydningen af at styrke samarbejdet og dialogen mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet om undersøgelsesbeføjelsen;
- o
- o o
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	7.12.2023
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 -: 1 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Gerolf Annemans, Damian Boeselager, Włodzimierz Cimoszewicz, Salvatore De Meo, Charles Goerens, Sandro Gozi, Max Orville, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Guy Verhofstadt, Rainer Wieland
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Mercedes Bresso, Christian Doleschal, Pascal Durand, Maite Pagazaurtundúa
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Javier Zarzalejos

**ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB
I KORRESPONDERENDE UDVALG**

17	+
PPE	Salvatore De Meo, Christian Doleschal, Sven Simon, Rainer Wieland, Javier Zarzalejos
Renew	Sandro Gozi, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Guy Verhofstadt
S&D	Gabriele Bischoff, Mercedes Bresso, Włodzimierz Cimoszewicz, Pascal Durand, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
The Left	Helmut Scholz
Verts/ALE	Damian Boeselager

1	-
ECR	Jacek Saryusz-Wolski

2	0
ID	Gerolf Annemans, Antonio Maria Rinaldi

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller